

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora,**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2022, č. j. 10.01-000637/22-002

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalované, jímž jí nebyl určen advokát k poskytnutí bezplatné právní služby podle ustanovení § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“).
2. Žalobkyně uvedla, že nežádala o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3 zákona o advokacii. Z výroku rozhodnutí žalované je ale zřejmé, že rozhodla o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

neurčení bezplatné právní služby, byť žalobkyně v žádosti neuvedla žádné údaje v části II. RODINNÉ POMĚRY ŽADATELE a v části IV. ÚDAJE O FINANČNÍ SITUACI. Žalobkyně má tak za to, že žalovaná rozhodla o neurčení advokáta z jiného důvodu, neboť předmětem její žádosti nebylo poskytnutí bezplatné právní služby určeným advokátem, nýbrž poskytnutí právní služby určeným advokátem z důvodu odmítnutí oslovenými advokáty. Navíc ve formuláři je pouze uvedeno „*Jména dvou advokátů, kteří odmítli právní službu ve věci poskytnout*“, z čehož nevyplývá, že by měla doložit potvrzení advokátů, kteří v některých případech potvrzení o odmítnutí právní služby odmítají vystavit.

3. S ohledem na výše uvedené má žalobkyně za to, že rozhodnutí je nezákonné, v důsledku čehož jí bylo odepřeno ústavně zaručené právo na určení advokáta (právní pomoc), a tím jí byl zamezen přístup k soudu.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě předně uvedla, že podaná žaloba může být pozdě podaná. V takovém případě navrhla žalobu odmítnout.
5. Následně pak poukázala na to, že její rozhodnutí stojí i na dalších třech důvodech:
  - tvrzení, ovšem nedoložené (neprokázané žadatelkou), že se obrátila se žádostí o poskytnutí dané právní služby alespoň na dva advokáty, kteří jí poskytnutí právní služby odmítli
  - nesplňování podmínek pro ustanovení zástupce pro řízení soudem
  - zneužívání práva na bezplatnou právní pomoc
6. Žalovaná poukázala na to, že s účinností od 1. 7. 2018 může Komora určit advokáta k poskytnutí právní služby pouze tomu žadateli, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, což není případ žalobkyně.
7. Dále žalovaná zdůraznila, že žalobkyně měla možnost si advokáta sama zvolit, čímž by např. měla zajištěno právní zastoupení. Žalobkyně v žádosti navíc jmenovala pouze jednoho advokáta (Mgr. Jana Bučka), jehož odmítnutí také ani neprokázala, a nesplnila tak podmínku ust. § 18 odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s ust. § 18c odst. 3 tohoto zákona, tedy prokázání odmítnutí právní služby dvěma advokáty. Žalobkyně navíc nevyužila možnost požádat soud o ustanovení zástupce pro řízení dle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
8. Žalovaná poukázala také na to, že ke dni podání žádosti o určení advokáta evidovala 39 žádostí žalobkyně, což svědčí o vysoké procesní aktivitě žalobkyně a o snaze nadužívat institutu určení advokáta, a je z toho patrné i to, že žalobkyně zneužívá práva na právní pomoc dle ust. § 18c odst. 5 zákona o advokacii.

Jednání soudu

9. Žalobkyně se od účasti na jednání omluvila, přičemž souhlasila, aby soud věc projednal v její nepřítomnosti, což soud učinil. Při jednání konstatoval jednak stručný obsah podané žaloby, ale i obsah podání žalobkyně, které žalobkyně zaslala soudu před jednáním spolu se zmiňovanou omluvou.
10. Žalovaný u jednání odkázal na napadené rozhodnutí, které je vydáno zcela v souladu se zákonem, a na vyjádření k podané žalobě.

Obsah správního spisu

11. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovanou, soud zjistil, že žalobkyně zaslala žalované částečně vyplněný formulář „*Žádost o právní službu pro fyzickou osobu (ustanovení § 18c zákona o advokacii)*“ ze dne 18. 11. 2022, a požádala o určení advokáta k poskytnutí právní služby ve věci kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2022, č. j. 10 A 114/2021 - 41.
12. Žalobkyně v žádosti v části III formuláře uvedla jména dvou advokátů, kteří ji měli v dané věci právní službu odmítnout (Mgr. Jan Buček a Advokátní kancelář Kubica a partneři), a v části IV formuláře neuvedla žádné údaje o své finanční situaci.
13. Žalovaná o žádosti žalobkyně rozhodla napadeným rozhodnutím tak, že žalobkyni advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby dle § 18c zákona o advokacii neurčila z důvodů, že:
  - žadatelka neprokázala, že je osobou, jejíž příjmové a majetkové poměry odůvodňují určení advokáta k poskytnutí právní služby podle ustanovení § 18c odst. 1 zákona o advokacii,
  - nedoložila, že se obrátila se žádostí o poskytnutí dané právní služby alespoň na dva advokáty, kteří jí poskytnutí právní služby odmítli
  - nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce pro řízení soudem
  - zneužívá právo na bezplatnou právní pomoc
14. Rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno dne 27. 12. 2022.

Posouzení věci soudem

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Městský soud v Praze nejprve ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
17. Vzhledem k tomu, že žalovaná ve svém vyjádření zpochybnila včasnost podání žaloby k soudu, zabýval se soud touto otázkou podrobněji. Přitom zjistil, že žalobkyni bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 27. 12. 2022 a žalobkyně podala žalobu na poštu dne 25. 2 2023. Žaloba je podána v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě, a tedy včas.
18. Žaloba není důvodná.
19. Předmětem sporu je otázka, zda žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když s odkazem na § 18c zákona o advokacii rozhodla, že se žalobkyni advokát k poskytnutí bezplatné právní služby neurčuje.
20. Městský soud v Praze předně uvádí, že napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, č. j. 6 Ads 19/2008-103, publikovaný pod č. 2179/2011 ve Sbírce NSS).
21. Podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí a) právní porady podle § 18a nebo b) právní služby podle § 18c.*
22. Podle § 18c odst. 1 zákona o advokacii *žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným*

advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. V téže věci může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2.

23. Podle § 18c odst. 2 zákona o advokacii žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři. Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje a) popis věci, v níž by měla být právní služba poskytována, a b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a).
24. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.
25. Podle § 18c odst. 4 zákona o advokacii k žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komorě sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.
26. Podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.
27. Podle § 23 odst. 3 zákona o advokacii byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby spočívající v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem, hrađí jeho odměnu stát podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, není-li stanoveno jinak. V ostatních věcech má advokát určený podle § 18c pouze nárok na poskytnutí náhrady podle stavovského předpisu. Ustanovení § 22 odst. 1 části věty za středníkem se nepoužije.
28. Z citovaných ustanovení je patrné, že zákon o advokacii v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 1, 2, 3 a 5 upravuje hned několik kumulativních podmínek pro určení advokáta žalovanou [o určení si žadatel požádal včas; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry; žadatel nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem; nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak; v předmětné věci není zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii; více advokátů mu v případě, že nejde o bezúplatnou právní pomoc, odmítlo poskytnout právní služby; nejde o zneužití nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva].
29. Následkem nesplnění byť jen jedné z těchto kumulativních podmínek je *neurčení* advokáta.
30. Závěry o neurčení advokáta žalovaná v napadeném rozhodnutí postavila na čtyřech samostatných důvodech (neprokázání majetkových poměrů, nedoložení odmítnutí poskytnutí služby advokátem, neúspěch s žádostí o ustanovení zástupce soudem a zneužití práva). Podle ustálené judikatury by každý z těchto důvodů sám o sobě postačil k tomu, aby žalovaná advokáta žadateli neurčila (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2021, č. j. 8 As 138/2021-30, bod 14). Obdobným způsobem přistoupil k přezkumu napadeného

rozhodnutí i soud. Žaloba nemohla být úspěšná, pokud alespoň jeden z důvodů rozhodnutí obstál.

31. V projednávané věci žalovaná neurčila žalobkyni advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu také z důvodu neprokázání příjmových a majetkových poměrů.
32. Žalobkyně v tomto směru namítá, že žalovaná nerozhodovala o předmětu jejích žádostí o určení advokáta (jehož služby mohla uhradit žalobkyně), ale žádost posuzovala jako žádost o určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby.
33. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě polemizuje s dopadem nálezu Pl. ÚS 44/21 na projednávanou věc.
34. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022-36, vyplývá, že v tomto řízení musí zdejší soud zohlednit, že Ústavní soud v nálezu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, shledal protiústavnost části § 18c zákona o advokacii ve slovech „*jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a*“. Z obsahu žaloby plyne, že žalobkyně o určení advokáta nežádala z důvodu majetkových poměrů. Ačkoliv byla daná část § 18c zákona o advokacii zrušena s účinností odloženou ke dni 31. 12. 2023, takže formálně jde o stále účinnou součást právního řádu, dle nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. IV. ÚS 579/22, v „*demokratickém právním státě, kterým Česká republika podle čl. 1 odst. 1 Ústavy je, není bez dalšího přípustné, aby orgány veřejné moci vědomě používaly materiálně neústavní právní předpis nebo jeho ustanovení s odůvodněním, že vykonatelnost zrušujícího výroku nálezu byla odložena, a porušovaly tak ústavně zaručená základní práva a svobody*“.
35. Z práve uvedeného plyne, že žalovaná § 18c zákona o advokacii aplikovala způsobem, který následně Ústavní soud zkritizoval ve svém nálezu, jímž jeho část s odloženou účinností zrušil jako protiústavní. Otázka majetnosti či nemajetnosti žalobkyně v posuzované věci neměla hrát žádnou roli. Nemůže proto obstát důvod nevyhovění žádosti žalobkyně, který žalovaná spatřovala v tom, že žalobkyně neprokázala, že je osobou, jejíž příjmové a majetkové poměry odůvodňují určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c odst. 1 zákona o advokacii.
36. Městský soud zdůrazňuje, že neshledal žádný důvod pro neaplikaci specifikovaného nálezu Ústavního soudu na projednávanou věc, a proto se odklání od závěrů šestého senátu zdejšího soudu v jiném případě nynější žalobkyně (rozsudek ze dne 20. 4. 2023, č. j. 6 A 45/2022-41), na který ve svém vyjádření k podané žalobě poukazuje žalovaná. Městský soud neshledal, že by obecné závěry nálezu Pl. ÚS 44/21 nebylo možné použít v projednávaných případech jen kvůli jinému podkladovému rozhodnutí žalované (usnesení o zastavení řízení) ve věci, ze které vzešel návrh městského soudu na zrušení části § 18c odst. 1 zákona o advokacii (srov. případ sp. zn. 6 As 101/2021). Naopak, nyní soud, jak výše uvedl, vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022- 36, bod 18 (obdobně viz také rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, č. j. 18 A 1/2023-28, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 10 A 56/2022-38, ze dne 29. 5. 2023, č.j. 17 A 98/2022- 66 a ze dne 17. 7. 2023, č.j. 18 A 17/2022- 55).
37. Žalovaná tedy pochybila, pokud po žalobkyni požadovala tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejích majetkových a příjmových poměrů. Tento důvod pro neurčení advokáta dle § 18c zákona o advokacii v právním stavu nastoleném nálezem Pl. ÚS 44/21 neobstojí. To však neznamená, že kvůli tomu je třeba napadené rozhodnutí mechanicky

zrušit. Žalovaná totiž uvedla i další důvody, pro které žalobkyni neurčila advokáta, a proto soud dále posuzoval, zda rozhodnutí obstojí alespoň v jednom z těchto zbylých důvodů.

38. Žalobkyně v podané žalobě výslovně nesouhlasila se závěrem žalované, která další důvod pro nevyhovění její žádosti spatřoval v tom, že žalobkyně pouze uvedla, avšak nedoložila potvrzením jména dvou konkrétních advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, čímž neosvědčila nemožnost zajištění si právní služby způsobem stanoveným v § 18 odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s § 18c odst. 3 tohoto zákona.
39. Dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii, ve znění od 1. 7. 2018, platí, že pokud nejde o *poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů* (zvýraznění doplněno soudem).
40. Soud předně uvádí, že žalobkyně podává žádosti o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii opakovaně. Jakkoli v žalobě upozornila, že formulář neuvádí požadavek na doložení potvrzení advokátů o odmítnutí právní služby, vzápětí dodala, že advokáti „*v některých případech potvrzení o odmítnutí právní služby odmítají vystavit*“. Z toho nelze vyvodit nic jiného než to, že žalobkyně o požadavku § 18c odst. 3 cit. zákona na doložení odmítnutí právní služby ví, minimálně v jiných jejích předcházejících sporech se s tímto požadavkem setkala. O tom svědčí i to, že např. v řízení vedeném u zdejšího soudu pod. sp. zn. 17 A 98/2022 potvrzení o odmítnutí právní služby konkrétními advokáty doložila. Navíc z tvrzení žalobkyně, že „*v některých případech advokáti potvrzení o odmítnutí právní služby odmítají vystavit*“, nelze v žádném případě dovodit, že žalobkyni odmítli službu poskytnout právě advokáti, které uvedla v podané žádosti. Nelze přehlédnout ani to, že žalobkyně uvedla v podané žádosti pouze jméno jednoho advokáta a pak již zmínila pouze celou advokátní kancelář „Kubica a partneři“, přičemž není patrné, zda a kterého konkrétního advokáta žalobkyně oslovila a který jí tedy měl právní službu odmítnout.
41. O významu slovesa doložit v § 18c odst. 3 zákona o advokacii nemá soud žádných pochyb. Doložit v právním slova smyslu znamená přiložit doklad, prokázat něco dokladem, dosvědčit, podepřít určitou skutečnost. Požaduje-li zákon o advokacii doložení skutečnosti, že advokát odmítl poskytnout právní službu, znamená to, že nestačí, pokud žadatel označí advokáta, který mu měl odmítnout poskytnutí konkrétní právní služby. Tvrzení totiž nenahrazuje předložení důkazu o této skutečnosti. Ostatně i Nejvyšší správní soud setrvale tvrdí, že břemeno prokázání splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli (srov. rozsudky ze dne 18. 8. 2015, č. j. 2 As 99/2015-49, ze dne 7. 9. 2021, č. j. 9 As 121/2021-29, bod 14, a mnoho dalších).
42. V posuzované věci soud i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2020, č. j. 2 As 17/2019-49, v němž Nejvyšší správní soud k právní úpravě účinné ještě předtím, než zákonodárce do zákona o advokacii vložil v podobě § 18c explicitní požadavek na doložení odmítnutí právní služby dvěma advokáty, vyslovil, že

[16] ... nelze v žádném případě ani u žadatele, který se na žalovanou se žádostí o určení advokáta obrací opakovaně a může být považován v určitých ohledech za klienta, jemuž se právní pomoc poskytuje jen velmi obtížně, a priori mít za to, že jej každý oslovený advokát odmítne. Po žadateli je tedy třeba zásadně vyžadovat, aby alespoň dva, lépe více advokátů nejprve oslovil, než se obrátí na žalovanou se žádostí o určení advokáta. Splnění této podmínky je zcela v souladu s dikcí i smyslem a účelem § 18 odst. 2 zákona o advokacii.

[17] Jistě nelze zcela vyloučit, že se může objevit žadatel, u něhož bude ze specifických důvodů, jež nyní v obecné rovině nelze popsat, krajně nepravděpodobné, že by se jej jakýkoli jím oslovený advokát ujal. Pokud by tomu tak zcela výjimečně vsutku bylo, bylo by možno v tomto konkrétním případě od požadavku oslovení alespoň dvou advokátů upustit. Přesto však i tak by bylo třeba, aby dotýčný žadatel tvrdil a doložil ony zcela mimořádné okolnosti, kvůli nimž je v jeho konkrétním případě vysoce pravděpodobné, že obrácení se na jakéhokoli jemu rozumně dostupného advokáta bude neúspěšné. Nic takového však stěžovatelka nejen neprokázala, ale ani netvrdila. Její obecný postesek, že žalovaná přece musí vědět z minulých stěžovatelčiných případů, že ji advokáti odmítají, a proto po ní nelze požadovat, aby se na ně obracela, v žádném případě k prokázání splnění podmínky, že se se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle zákona o advokacii, nepostačuje. V situaci stěžovatelky je požadavek, aby vždy aspoň dva advokáty oslovila, navýsost přiměřený a velmi jednoduše splnitelný a žádné zcela mimořádné okolnosti u ní nejsou patrné.

43. V obecné rovině jistě nelze žalobkyni klást k tíži, pokud jí oslovení advokáti nevydali potvrzení o odmítnutí poskytnutí právní služby. Bylo ovšem na žalobkyni, aby – pokud potvrzení od těchto advokátů neměla – buďto předložila jiný důkaz o tom, že ji advokáti odmítli (neformální vyjádření, zamítavá odpověď e-mailem, nereagování na e-mail s poptávkou právní služby, svědectví třetí osoby apod.), nebo ve smyslu rozsudku 2 As 17/2019 tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby (srov. rozsudky 10 A 56/2022 a 10 A 109/2022). Bylo na žalobkyni, aby uvěřitelným způsobem osvědčila, že ji jmenovaní advokáti skutečně odmítli. Žalobkyně však ve své žádosti nic takového neuvedla. Žalovaná přitom neodstraňuje neurčitost či jiné vady žádosti, jako v běžném správním řízení (§ 55a odst. 1 zákona o advokacii, ve znění od 1. 7. 2018).
44. Žalované proto nelze vytýkat, že žádost žalobkyně posoudila podle jejího obsahu a bez dalšího rozhodla o neurčení advokáta také z toho důvodu, že žalobkyně nedoložila tvrzení odmítnutí poskytnutí právních služeb.
45. Jak soud již výše uvedl, žalovaná jako další důvod pro nevyhovění žádosti také uvedla, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce podle zvláštních právních předpisů dle § 18 odst. 2 věta první zákona o advokacii (tedy podle § 35 odst. 10 s. ř. s.), když nepředložila pravomocné rozhodnutí soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s. Žalobkyně ovšem v podané žalobě neuplatnila ve vztahu k tomuto závěru žalované žádnou konkrétní námitku. Soud se tedy nemohl vyjádřit k otázce, zda je při určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii nutné trvat na nesplnění podmínek pro ustanovení zástupce podle zvláštních právních předpisů (§ 18 odst. 2 věta první téhož zákona) i nyní po vydání nálezu Pl. ÚS 44/21. V tomto směru proto nemohl zkoumat zákonnost rozhodnutí a již jen proto napadené rozhodnutí obstálo v soudním přezkumu. Soud pro úplnost dodává, že nemohl v nyní projednávané věci postupovat stejně jako sedmáctý senát Městského soudu v Praze v rozsudcích 17 A 98/2022 a 17 A 110/2022, neboť žalobkyně ve vztahu k tomuto důvodu neurčení advokáta nevznesla včasný žalobní bod.
46. Ke stejnému závěru dospěl soud i ohledně dalšího důvodu pro nevyhovění žádosti, který žalovaná spatřovala v tom, že se v případě žalobkyně jedná o zneužívání práva na bezplatnou právní pomoc podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Ani tento důvod žalobkyně v podané žalobě nijak nezpochybnila, a proto se soud nemohl věcně zabývat otázkou, zda skutečně šlo o zneužití práva podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii na určení

advokáta z důvodu vysokého počtu podaných žádostí. I z tohoto důvodu nemohl soud žalobě vyhovět. Pokud totiž žalobkyně nevznesla žalobní bod, soud hledí i na neurčení advokáta pro zneužití práva jako na oprávněné.

Závěr a náklady řízení

47. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti skončí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. září 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.